

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR

INCA 11 DE NOVEMBRE DE 1916

Núm. 98

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

DIADA DE SANTA MARIA LA MAJOR

Estam ja a la vigilia de nostra *Festa Major*.

¡Bella Diada, la de demà!

Ella nos recorda el gran fet d'Inca, el que amb més resonancia ha repercutit en noltros d'any en any, perque ja desde el nostro bressol han vengut repetint-lo-mos nostres mares...: la trobada de nostra Imatge gloriosa de Santa Maria la Major!

Entre totes les festes d'Inca, en la de demà es sent quelcom d'extraordinari, quelcom de consolador i de sugestiu, que no's torna sentir en tot l'any...

Tant la joventut bulliciosa com la decrepita senectut de nostro poble, barboteja en la diada de demà, ben al uníson, un nom august, venerable, el nom de nostra *Moreneta* agraciada, Santa Maria La Major.

Creim, doncs, no exagerar si dèim que la festa de demà és la més genuinament inquera.

Lectors amables: ¿Heu contemplat en cap altra diada, res més imponent, res més típic, res més *inquer*, que l'espectacle que ofereix la Ciutat a la vesprada del dissapte?.. Pareix un fogueró immens, aixecat a nostra augusta Regina... I el repicateix de les campanes de la Parroquia, no us sembla demà més festiu, per ventura?... I si penetrau dins el Casal de nostra Patrona i pujau a sa *Cambra daurada*, ¿no és ver que vos sentiu cor-presos davant aquell sugestiu conjunt de poesia, d'encant, de misticisme; i que llavors davant aquell magnífic retaule que sembla ha de calar-se foc, i davant l'encantadora Imatge de Maria, tota plena de encisadores gracies, creixen més l'amor i confiança envers de nostra Mare i es desperten en l'ànima emocions poques vegades sentides, i brillen per davant vostros ulls ràfegues de clarors cèliques, i evoca vostra memoria gratíssimes remembrances de passades festivitats de Maria Major?... Oh! si tot això no diu res a vostros sentits... a vostro cor... si pujats que sou a la *cambra daurada*, una Mare més dolça, heu trobada,—el poeta inquer vos ho diu:—*ni sou d'Inca, ni sou cristians...*

Poques vegades emperò com enguany hem notat un moviment preparatiu a la gran diada, que siga més revelador de grans solemnitats.

Efluvis de pietat mariana han flotat ja per dins el suntuós temple de Maria la Major, en aquests dies passats de la Novena; perfums d'ardents pregaries lo embalsemaràn en los dies de solemnes Coranta-Hores, raudals de llum elèctrica brollaràn del Palau de Maria, torrents de notes

armòniques, sortides de l'inspiració polent d'un bon amant de nostra Patrona i bon patriota, per ell ressonaràn i l'ompliran de delícies; i els accents d'elocució del qui vendrà a cantar les glories de nostra Mare, acabaràn de caldejar d'entussiasmé els nostros cors... Els nostros llavis llavors sí que es mouràn eternits per repetir l'estrofa: *Beneiu desde el trono a tot Inca, doncs Senyora i Madona sou Vos...* I si tot això ha de resultar esser commovedor i emocionant en extrem, encara heu serà més el carreró de fills de Maria que pujaràn a imprimir en la preuada Imatge, per davant la que han desfilat tantes generacions passades, la ardent besada d'amor, afirmació solemne dels vincles sagrats que amb Ella uneixen a tot bon fill d'Inca...

El Patronatge de Maria la Major no finirà mai en nostro poble.

El Trone august, la Càtedra sagrada de nostra Regina, no pot enderrocar-se.

I l'impíu, i l'escèptic, i l'*intel·lectual* modern, tendràn que fer acallar el seu orgull davant nostra Centinella que vetlla pel bé de nostra Ciutat.

I generacions i més generacions aniràn seguint-se en la marxa progresiva del temps; i malgrat a les embestides que la pietat sofreix actualment dels inemics de l'Esglesia, i degut a les modernes corrents d'indiferentisme i sensualisme, la dovoció i el culte a Santa Maria la Major ha de surar sempre en noltros, perque és el testament sagrat que mos legà l'avior venerable.

Segellém, doncs demà, una volta més el pacte d'amor amb nostra *Moreneta* i prometem-l'hi fins i tot que si un dia, fill seus ingrats, o més bé, fills espuris—perque veritables fills d'Inca no pot esser—intentassen aixecar sa veu sacrílega contra nostra Reina i Patrona, tot-d'una brotarà espontànea i forta universal protesta, que retrunyirà per tots els àmbits de nostro poble, per vergonya i oprobi dels sacrilegs i per escarment de tots els que puguen arribar a oblidar que el Trono de Maria la Major és obra de la Mà de Deu i per tant invulnerable...; perque Inca, primer perdrà el seu nom comercial i industrial, primer ferà miques les pàgines totes de sa Historia, abans d'afegar la veu augusta, de Mare i de Mestre, que surt de la Càtedra de Santa Maria la Major principi, de la fè dels nostros avantpassats i grandesa del gloriós nom que nos deixaren...

J. AGUILÓ PVRE.

Inca 10-11-16.

EL POU DE LA MORENETA

A dins un pou veí
de vora d'un camí,
d'un camí d'Inca,

Una Imatge apareix
de la Verge, i llueix
amb llum divina...

—¿Què significarà
aqueix estrany obrà
d'alta harmonia?

—Maria, és pou sens fi
de gracia i amor diví,
d'aigo de vida.

I el pou d'aqueix llindar
ara el farà tornar
font d'ambrosia.

Fins ara l'animal
o'l vianant mortal
aquí bevia;

I endavant l'esperit
vindrà a pendre-hi delit
pel cel fer via.

Veniu, inquers, veniu,
Rebeca, aquí teniu,
fresca i garrida.

Sa gracia i morenor
fulgura serenor
d'eterna ditxa.

Veniu... i el cor feel
parau... que llet i mel
aboca, pia.

Ses gracies han vessat,
i els camps han saonat,
del terme d'Inca.

El blat, és sà i rós...
el vi, ben saborós...
gran la cullira!

Dels pobles convesins
ja'n venen pelegrins
per l'aigo viva,

Per l'aigua del perdó;
a sa gran protecció
tot hom s'abriga!

Damunt el pou rural,
Rebeca germinal,
¡Santa María!

Vostra Palau teniu
ple d'art decoratiu,
ple d'harmonia...

Els fills de vostro amor
amb fè i germanor
es multipliquen...

I entorn... creix la Ciutat...
L'herencia que heu regat
és plena i rica!

MIQUEL DURÁN

Inca 11 Novembre 1916.

ANYORANSES!

A l'Ecònom Mossen Miquel
Llinàs, qui per les coses nos-
tres no planç cap esforços.

A la ciutat alemana feia molt de fret.
Assegut a un sofà, amb el trajo dels diumen-
ges i a punt de marxa, l'amo'n Miquel, desficiós
i impacient acabava de pendre el xacolati.

Però, que no tens gana?—li digué dolsament
sa esposa.

Ai no-fia meva!
I en la vista esgarriada, embambat mirà la fo-
tografia que penjava de la paret; una vista gene-
ral de son poble nadiu...

Oh! ell sentia anyoransa! Si, anyorava aquella
vila enjasada dins el plà, a l'ombra de les airo-
ses montanyes de Lluch, custodiada pel puig de San-
ta Magdalena.... Anyorava el gentil campanar...
aquell majestuós temple... aquella Verge d'una
morenor encisadora—trobada dins un Pou per
los antepassats...—Anyorava el saluet de les
campanes... anyorava Ca-seva...

Tots els negocis li anaven vent en popa i sos
fills aprofitats i intel·ligents les feien prosperar.
Tots l'estimaven amb deliri; però... ell estava
molt malalt!...—ell qui no s'havia colgat mai per
suar un costipat,—ara patia molt...

El metge ja ho havia dit: Tem que d'un mo-
ment a altra aqueixa barca fassi aigua.

I ell e-hu sabia! Sí, per això importunà una i
altra vegada fins que obtingué per escrit, del
metge, permís per emprendre el viatge de re-
torn vers sa Patria... la que tant anyorava...

Volia reposar a la tomba de ca'ls avis... Era
tant trist el cementeri estranger!...

Solemniais es despenjaven de la casa de la
Vila les dotze campanades. L'automovil trepi-
dant l'esperava a l'escala. I sos fills amb moltes
precaucions, el conduïren... a ont?

A Mallorca!

L'amon Miquel, esblanqueït i emmagrit, per
les moltes penes i fatigues del llarg viatge, ha-
via arribat, aquell matí a terres de Mallorca.

I placidament acomodat dins el millor Auto de
Ciutat, devorant distancies i foscós, sens meret-
jar-lo, el conduïa a Inca...

Feien molta via, i a mida que l'amo'n Miquel
s'apropava al terme de sos desitjos, una frisansa,
un neguit, enrampava son ser.

Oh!... ell e-hu tenia ben pensat;—sa primera
visita, seria al Camaril de la Verge trobada!...
Si, de les dues gracies, que li tenia demanades;
ja una en tenia de segura. Havia arribat a port!...

L'altra, la de morir cristianament,—ell qui fins
ara havia viscut sens preocupar-se de Deu, ni
dels devers sagrats, d'un cristià,—l'e-hi demana-
ria amb llagrimas als ulls! Oh! que és de bona
Santa María la Major!...

L'automovil enquestat per plasses i carrers, al
ultim s'aturà, a frec de l'escalonada de l'Iglesia...

L'orga majestuós, reprenia, acampanyant a
aquell centenar de veus; després del darrer
Amen de la novena, que aquell cristià poble,
oferia de bon cor, a honor de sa excelsa Patro-
na, Santa María la Major...

La gent, anava gojosa a plegar mans a la dol-
sa i gentil Moreneta, la qui d'alt son Trono ha-
via assistit a l'acte de cada un dels presents, el
dia en que nostros pares, mos feren cristians....

I l'amo'n Miquel, abresset de sos dos fills,—

havent assistit a bona part de la novena d'aquell
dia—a poc a poc, transfigurat, son cor ple de
gaubansa cèlica, pujava amb grans penes, l'esca-
la del Camaril...

Deu vos Salve Reina i mare...
anava resant, meravellant-se de recordar, des-
prés de tant de temps sense resar-la, l'oració
apresa dels llavis de sa padrineta, al dur-lo a
colgar...

Era an el derrer escaló...
Aquets ulls vostos misericordiosos...
Oh! e-hi era devant... la basava... dementes que
l'embolcallava la radiant llum del Camaril...

I rompé en plors... i mesclades amb senglote-
jos, eixien de sos ardents llavis, les derrereres pa-
raules...

...Oh dolsa sempre Verge María!...
La Verge par qui riguéis!
Abaix; les veus reprenien dolsament:
...Beneiu desde'l trono a tot Inca,
pues Senyora i Madona sou Vos...

Era dematinet.

Els carrers d'Inca, engalanats de murta i des-
vel·lats per gent ballugadissa que anava i venia,
es despertaven pererament. Les campanes ale-
groies acabaven de repicar; i el sol foragitava el
salistre de la dematinada, encalentint gentilment
les teulades de les cases.

Arreu, i davant els portals s'hi veien mesclades
amb senra les clapes negres, derrers vestigis
dels foguerons de la nit antes.

Tots els elements de la naturalesa par que
s'haguessin vestit de gala, per honrar, juntament
amb los fills del poble, a Santa María la Major,
la festa de la qual celebràvem...

I jo, ulls espolsats, mans dins les butxaques,
anava a l'Iglesia.

D'un tros enfora, tot caminant me mirava
una parra, colocada par demunt la finestra d'u-
na casa, que engronsant-se respectuosament,
anava despreguent-se de les fulles.

D'aital casa, en sortien uns esbojarrats crits;
esgarrifossos beis de dona, que me decidiren a
entrar-hi.

A dins un cuarto, un xic incorporat, el cap
suaument reclinat a sobre'l coxí, els ulls recu-
llits, els brassos estirats a sobre'l tapament, ten-
guent amb una ma el Sant Cristo, l'Amon Mi-
quel—l'Alemanys com li deien pel poble—ajudat
per son Tio el Rector de M., acabava de morir...

La mort l'havia sorprés amb el dolsissim nom
de Jesús als llavis...

Així paga el Cel al qui té fè!...

B. CAIMARI.
Inca 10 Novembre 1916.

EL SECRET DELS COLORS

«El secret dels colors» es ven a 15 cèn-
tims. Ha sortit una joguina, que és ven en
un sobre i que porta aquell nom.

El secret dels colors va costar-li a Goethe
estudis profundes, obstinades meditacions,
desenganys amarguissims. Fou potser
aquesta l'única tragedia de la seva vida in-
tel·lectual, tan benhaurada i harmoniosa.
Ell creia posseir-lo, el secret dels colors.
Ell deia que l'havia comprat al preu de la
seva joia i de la seva sang...—I, teniu: ara
es ven a 15 cèntims!

Així, com el venedor de l'econòmica jo-
guina, fa l'artista fals. En allò que un altre
hi ha posat tota l'ànima, ell hi posa un títol.
I ven baratet fa un negoci rodó.

XENIUS.
De La «Veu de Catalunya».

Garbes i gavelles

L'Acció Social Popular

Aquesta societat fundada amb caracter nacional, durant nou anys ha tingut el seu centre a Barcelona, realisant profitosa i benèfica tasca en la propagació de les doctrines socials que el catolicisme conté i que els romans Pontífics han exposat en admirables documents aquests últims anys, s'ha dissolta per acord del Director i de la mateixa.

El Pare Palau, ànima d'aquesta Entitat, ha sigut destinat a regentà una càtedra de sociologia a l'Amèrica, havent-l'hi tributat grans elogis les societats obreres dissoltes per la seva profitosa labor durant tants d'anys.

El Setmanari *El Social* després d'haver fallat dues setmanes, dissapte mos tornà comparexer amb una elocució del Bisbe de Barcelona per reorganisar an els que creuen en l'aficacia de la veritat de la Justícia i de l'amor.

La nova societat s'anomenarà «Acció Popular» i formen la comissió organitzadora Enric Pla i Deniel, canonge, director diocesà de l'Acció Catòlica, Ramón Albó i Martí, president de la Comissió d'Obres socials i benèfiques de la Junta Diocesana i director de la «Revista Social»; Josep Maria Baranera, canonge, president de la Comissió de Cultura Cristiana, catedràtic d'economia política en el Seminari; Alvar Maria Camín, president de la Comissió de Defensa dels Interessos Catòlics; Lluís Gomis, prevere, Secretari de la Junta Diocesana, Conciliari de les Unions Professionals; Lluís Carreres, prevere, director de la «Revista Popular»; Joan Maria Roma, director de la Sub-Agencia de Informació «Premsa Associada»; Dionís Gabot, tresorer de la Junta Diocesana; Joan Mercader, vice-tresorer de la mateixa.

La nova entitat «Acció Popular», està instal·lada al carrer Alt de Sant Pere, núm. 27, principal.

Repartiment de carn

El dia 2 d'octubre comensà l'uniforme distribució de carn en tota Alemanya. Cadascú rebrà una racció setmanal de mitja lliura.

El Català a Salònica

Un important periòdic francès explica que entre els soldats francesos que varen anar a Salònica e-hi havia rossellonencs que varen quedar parats al sentir que gent de Salònica los confestava en català. Eren especialment jueus, venedors ambulants de tota classe d'objectes de poc preu. Aquest fet l'explica l'erudit bibliotecari rossellonenc en Pere Vidal recordant que els jueus residents al Call de Perpinyà al Puig de Sant Jaume, varen ser expulsats d'ordre del rei en Setembre de 1403, conduïts a Portvendres, apilotats al navili Barceloní «Santa Maria i Sant Cristòfol» i enviats a les plages de Nàpoïs, d'on algunes famílies varen poder anar a Constantinopla i de allà a Salònica, on a través dels sigles han conservat l'idioma català, com els jueus expulsats de terres de Iberia i que igualment anaven a Salònica conserven el

castellà arcaic, que encare parlen i escriuen.

La sangonera d'Espanya

«La Lucha» publica les següents dades interessantíssimes:

«Se han publicado en la «Gaceta» los datos de la intervención general del Estado relativos a los gastos de nuestra acción en Marruecos.

Estos datos demuestran cómo continúa aumentando el escandaloso despilfarro del dinero del contribuyente en proporciones extraordinarias.

Las cifras que reproducimos a continuación no expresan, sin embargo, la cuantía de los gastos hechos para la más rápida y completa ruina de España y el mayor beneficio de Empresas Colonizadoras y mineras realizados en Africa, porque se refieren sólo a los pagos satisfechos; pero sin aun que sepamos a cuánto ascienden los créditos recogidos y no satisfechos, el crecimiento de los pagos en progresión enorme nos indica la devastadora acción de los Gobiernos del régimen.

He aquí lo pagado durante los nueve primeros meses de los tres últimos años y del presente:

1913.	57.136.425	pesetas.
1914.	94.710.648	—
1915.	104.253.018	—
1916.	113.799.192	—
Total.	369.899.283	pesetas.

El año anterior enterramos en Marruecos más de 150 millones de pesetas. Este excederá en mucho a los 160. España está en Africa, poco más o menos como en 1914, aunque la disponibilidad económica del país ha decrecido en términos alarmantes, sin que los sacrificios hechos correspondan a lo que se ha obtenido».

L'Argentina i Espanya

El nou embaixador de l'Argentina a Madrid, doctor Marc Avellaneda, publica an «El Liberal» un extens article sobre lo que són i lo que han de ser les relacions entre Espanya i l'Argentina, i fa algunes manifestacions sobre el gran afecte que son país ens professa.

Respecte a les relacions econòmiques, diu: Durant l'any 1915 Espanya importà de l'Argentina per valor de 106.992.614 pessetes, i exportà a la meua patria per valor de 92.575.046 pessetes; és a dir que l'intercanvi de productes s'elevà, en xifres rodones, a 200 millions de pessetes.

Això demostra que el comerç amb l'Argentina ocupa ja el tercer lloc a Espanya, després d'Inglaterra i França.

Que ho sàpiga tothom. Això no són lirismes, sinó realitats.

Però hi ha més. L'intercanvi de valors per giros i altres operacions passà de 600 millions de pessetes. No tenc a mà les xifres detallades, però sé que puja a 600 millions.

Una altra data que per a la majoria dels espanyols és desconeguda. Es creu que el crèdit argentí té únicament mercat a Inglaterra. Es un gran error. Espanya té una idea equivocada del pervenir argentí i posseeix

sols en cèdules hipotecaries del meu país més de 100 millions de pessetes. I no parlem ara de les accions del Banc de la provincia de Buenos Aires i Espanyol del Rio de la Plata que estan aquí col·locades, i d'altres entitats bancaries que tenen per mitat capital espanyol i argentí.

Creu que l'emigració és convenient, car els vençuts de l'Argentina no se'n tornen a Espanya, i queden alla sols els lluitadors.

Acaba amb aquestes línies:

El pervenir és i e-hi ha de ser, per consegüent: L'Argentina és poblarà amb rapidesa: progressaràn les seves relacions ab Espanya, i arribarà un dia que aquell país, gran i pròsper, comenci a tornar amb amor i generositat, a la mare patria, lo que d'ella rebé amb generositat i amor. Allavors si la sang argentina li fa falta a Espanya, vendrà aquí sang argentina, vindrà tota, per a que la vella i gloriosa mare Espanya continui sa marxa noble i fecunda en la humanitat, rodejada de l'admiració, de les sollicituts i de l'afecte dels seus fills.

Noves d'Inca

BENDICIÓ DEL SR. BISBE

Dimecres, nostro Director En Miquel Durà i el company Mossen Josep Aguiló, en nom d'aquesta Redacció, passaren a saludà i rendir nostros respectes i adhesió al novell Bisbe de Mallorca, el Il·lm. i Rvm. Sr. D. Rigobert Domènech i Valls.

Amb la dolsura i amabilitat que el caracteriza, rebé el Prelat, nostros companys i los concedí una bendició per aquesta Redacció i per tots nostros subscriptors. Bendició que agraim de cor, i ens obliga èsser més sumisos a ses ensenyances i més devots de la seva respectable persona.

Lletgim an els periòdics de Catalunya que nostros amics D. Miquel Ferrà i Mossen Llorenç Riber, han guanyat un premi per hom an els Jocs Florals que el dia de Tots-sants es celebrà a la ciutat de Girona. Los felicitam.

Tota aquesta setmana, després de la novena, s'ha enseiat pel poble l'himne nou de Santa Maria la Major, que ha tret Mossen Bernat Salas, quina obra és una concepció acabada i de gran efecte musical. Les estrofes que es canten són les següents:

D'entre'ls noms amb que invoca a Maria,
Dels cristians sa pietat i fervor,
No'n té cap en més mel ni armonia
Que el de Santa Maria Major.

¿No e-hu pujat d'alt sa cambra deurada
Come fills a plegar-li ses mans?
Si una mare més dolça e-hu trobada
Ni sou d'Inca, ni sou Cristians.

Es morena color de l'espiga
Que ha granada el Sol Increat;
I al besar-la, a tots, par que diga;
Contau-m'hó, pobrets meus, ¿que hu plorat?

¡Reina Santa i mareta estimada!
Quant tendreu plegant mans vostros fills
Mosfrau-los, com estrella avansada,
Del camí de la Vida els perills.
El perill principal es la guerra
Que s'ha encesa entre pobres i rics,
Si aquí esclata, cridau: ¡tots a terra!
¡Sou fills meus, sou germans, tots amics!

La festa de nostra Titular anguaney reves-
firà extraordinari solemnitat. A més del
himne que s'estrenarà, se cantarà la missa
Pontificalis d'En Perossi, i el nou trissagi
de l'Organista de la Catedral, que s'etxecu-
tarà en la funció de vespre demà diumenge.

Pendrán part amb el cant a més dels ele-
ments de la Parroquia la Escolania de Sant
Francesc, elements del Orfeó que'l Círcol
d'Obrers organisa, cantors venguts de Ciut-
at, entre ells Mn. Sastre Soxantre de la
Seu i el tenor Sr. Capó.

Acompanyarán aquesta gran massa cho-
ral l'armonium i l'orga que s'han posats a
fò i un quarteto de corda que vendrà de Pal-
ma.

Bé se mereix això i molt més nostra Pa-
trona; i cal que no n'hi falti cap de bon in-
quer, an aquestes funcions marianes i pa-
tronals.

Sor Concepció Amer i Sastre, germana
dels distingits senyors D. Pere i D. Antoni
Amer, d'aquesta població, és estada elegi-
da Abadesa per la Comunitat de son con-
vent de caputxines de Ciutat.

Donam l'enhonorabona a la virtuosa reli-
giosa que per les seves bones cualitats ha
merescut de ses germanes tal distinció,
fent estensiva a sos germans i families nos-
tra felicitació.

Dijous, devers les onze de la nit, feu una
gran calabruxada que passà per damunt la
població, que si no ha fet molt de mai a
nostros camps és perque ara no hi ha mol-
ta cosa perillosa.

Dia 5 d'aqueix més s'entregaren els mo-
ços ascendents de cupo de la quinta de 1915
per incorporar-se al Regiment d'Inca, a fi
de pendre la instrucció militar. El número
de reclutes és de 500, havent-ne quedats
400 i pico a Inca i els demés foren destinats
a Ciutat.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	92'50	el quintá
Blat	a	25'00	la cortera
Xexa	a	25'50	id.
Sivada	a	12'00	id.
Id. forastera	a	11'50	id.
Ordi	a	14'50	id.
id. foraster	a	11'00	id.
Faves pera cuinar	a	29'00	id.
id. ordinarias	a	22'00	id.
id. per bestia	a	22'00	id.
Blat de les Indies	a	25'50	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.

Id. Blanques	a	44'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	00'00	el quintá
Porcs grassos	a	16'50	la arrova

LLIBRERIA

CARRER DE LA MURTA, 5—INCA

Deuores Obres Rebuades

La bona lleuor.—Llibrets de Pietat Po-
pular il·lustrats amb gravats, destinats a la
gran difusió i propaganda. Preu: 5 cèntims
un; el centenar, Ptes. 3; el miler, Ptes. 25.

1. Record de Primera Comunió, plàtica
del papa Pius X als nois.

2. Per l'amor de Jesús, ¡combregueu so-
vint!, pel P. Josep Boubée, S. J.

3. L'escapulari del Carme, sa excel·len-
cia i condicions per a valdre.

4. El privilegi sabatí dels confreres del
Carme, què és i ses condicions.

5. Els set diumenges de Sant Josep, i al-
tres devocions al Sant Patriarca.

6. L'exercici del cristià, oracions de cada
dia al matí i vespre per als nois.

7. Breu preparació i examen per a con-
fessar-se els nens i nenes.

8. Breu preparació i acció de gràcies per
a la Comunió, propia per als petits.

9. L'Avemaria (obsèquis a la Mare de
Déu).

10. Manera de resar el Sant Rosari, ofe-
riment, misteris i lletanies.

11. Glories del Rosari.

12. Coroneta i actes d'obsequi en honor
del Cor de Jesús.

13. La festa del Sagrat Cor de Jesús.

14. La Immaculada Concepció. Alabança,
oferiment i súplica a la Verge.

15. La Nativitat de la Mare de Déu.

16. La Presentació de Maria al Temple.

17. L'Anunciació de la Verge Santíssima.

18. La Visitació de la Verge Maria.

19. La Purificació de Nostra Senyora.

20. L'Assumpció de la Mare de Déu.
21. Corona dels Dolors de la Mare de Déu.
22. (*Els set dolors de Maria*) I. La Pro-
fecia de Simeó.
23. (*id.*) II. La fugida a Egipte.
24. (*id.*) III. Jesús perdut en el Temple.
25. (*id.*) IV. Maria trova Jesús al carrer
d'Amargura.
26. (*id.*) V. Jesús clavat a la Creu.
27. (*id.*) IV. La llençada i el devallament.
28. (*id.*) VII. L'enterrament de Jesús,
29. La Passió de Nostre Senyor Jesucrist.
30. Via-Crucis.
31. Els exercicis espirituals de Sant Igna-
si de Loyola, (pel P. J. Pijoan, S. J.)
32. La Oració diària (Alfons M. Liguori.)
33. Trissagi a la Santíssima Trinitat.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures—
En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i un-
ses al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis.
20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y raillesimas.
Contiene, además, las reducciones de cuarteras a
hectolitros, de canas a metros y de metros a ca-
nas con sus divisores—30 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y
libras con las reglas para hacer cuentas por Juan
Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Lubi.
Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Murta.—Inca

GABINETE DE FÍSICA.—Se ven-
den algunos instrumentos y aparatos para la
enseñanza y práctica de la Física.

Informes en la imprenta de este semanario.

Tip. M. Durán.—Inca

MANUEL PLAZA

SASTRE

EXPLENDIDA COLECCION DE TRA-
JE PARA LA PRESENTE TEMPO-
— RADA DE INVIERNO —

■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■

Palma

